

hjælp under arbejdsløshed og hjælp til forsørgelse af børn i hjemmet) og lov nr. 239 af 3. juni 1967 (Forhøjelse af underholdshjælp, hjælp ved fødsel og bortfald af bestemmelser om børnebidrag).

Loven foreslås ændret således, at bestemmelsen om administrativ frihedsberøvelse af personer, der forsømmer deres forsørgerpligter, ophæves. Endvidere søges den nugældende indtægtsgrænse for adgang til børnebidrag for enlige forsørgere ophævet (i forbindelse hermed søges ved en ændring af pensionslovene indtægtsgrænsen ophævet for børnetillæg til invalide-, folke- og enkepensionister), og endelig søges indført en videre adgang for hjælp til pasning af et handicappet barn i hjemmet. Bestemmelserne om det sidstnævnte spørgsmål er senest fastlagt ved den ovennævnte lov af 5. april 1967 (Folketingstidende 1966-67, spalte 1776, 2551, 3124, 3187; tillæg A. spalte 2193; tillæg B. spalte 329; tillæg C. spalte 529).

Udgifterne ved forslaget.

Merudgiften ved ophævelse af indtægtsgrænserne for børnebidrag til enlige forsørgere — og for børnetillæg til pensionister — forventes at blive på ca. 8 mill. kr., heraf 6,5 mill. kr. i 1969-70 og resten i 1970-71.

Forslaget om ophævelse af den i forvejen meget lempelige trangsbetingelse for modtagelse af hjælp til forsørgelse af et handicappet barn i hjemmet forventes højest at medføre en merudgift på nogle få hundrede tusinde kroner årlig.

Ophævelsen af bestemmelsen om administrativ frihedsberøvelse af forsømmelige forsørgere vil snarest medføre en vis mindreudgift, men bestemmelsen har dog været lidet anvendt.

Alle ændringer foreslås at skulle træde i kraft den 1. april 1969.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

ad 1.

I lov om offentlig forsorg §§ 36, stk. 2, og 37 er fastsat særlige bestemmelser om foranstaltninger mod personer, der forsømmer deres forsørgerpligter, idet disse, når de undlader at opfylde deres betalingspligt enten i henhold til en foreløbig bidragsresolution eller på grundlag af et privatretligt bidragsdokument, efter omstændighederne af det sociale udvalg kan anbringes i et forsorgshjem, om fornødent på lukket afdeling.

Et af Nordisk Råd nedsat udvalg, der har til formål at søge at tilvejebringe overensstemmelse i

forsorgslovgivningen i de nordiske lande, er imidlertid i en i 1968 afgivet betænkning „Harmonisering av socialhjælpslagstiftningen i de nordiske länderna“ bl. a. gået ind for en ophævelse af de i den danske (og finske) sociallovgivning indeholdte bestemmelser om administrativ frihedsberøvelse over for personer, der forsømmer deres forsørgerpligter. Det er udvalgets opfattelse, at en person, selv om han ikke opfylder sine forsørgerpligter, således at det offentlige må træde til med økonomisk hjælp, ikke af denne grund rent administrativt skal kunne berøves friheden. Eksekution i personer bør efter udvalgets mening overhovedet kun kunne ske efter civilretlige bestemmelser.

Under hensyn til, at man tilstræber så stor overensstemmelse mellem de nordiske landes sociale lovgivning som muligt, og til, at bestemmelserne om tvangsmæssig anbringelse på forsorgshjem af forsømmelige forsørgere kun anvendes i meget ringe omfang, foreslås det, at man herefter ophæver de pågældende bestemmelser i § 36, stk. 2, og § 37. Ophævelsen af § 61, nr. 5, er en følge af bortfaldet af § 36, stk. 2, og § 37.

ad 2.

Ændringen er redaktionel.

ad 3.

Ved lov nr. 106 af 5. april 1967 om ændring af lov om offentlig forsorg er der ved en ændring af § 73 skabt mulighed for at yde hjælp til familier med børn, som har en psykisk eller fysisk lidelse, men som ikke kan hjælpes gennem reglerne om særforborg. Hjælpen kan ydes som et tilskud til hel eller delvis dækning af de særlige udgifter ved et sådant barns forsørgelse, og der gælder en meget lempelig trangsbedømmelse for adgangen til hjælpen.

På grund af forholdets særlige karakter må det imidlertid anses for ønskeligt, at hjælp til dette formål overhovedet ikke er trangsbetinget, og det foreslås derfor at ændre bestemmelsen i § 73 således, at der for fremtiden ikke skal tages hensyn til forsørgerens økonomiske forhold ved spørgsmålet om ydelse af hjælp til dækning af merudgifter ved at have et handicappet barn i hjemmet.

ad 4-12.

Efter forsorgslovens § 88 gælder der — i modsætning til hvad der er tilfældet ved forskudsvis udbetaling af bidrag — en indtægtsgrænse for adgangen for enlige forsørgere til at oppebære børnebidrag i henhold til forsorgslovens § 76, stk. 2, og §§ 77-78 (enkebørn m. v.). Indtægtsgrænsen, der